

SUSCRIPCIO
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL: POBLE: CATALA

BARCELONA, DIMECRES, 18 JANER DE 1911

ANY VIII NÚM. 2.144

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EXPANSIÓ DE LA CULTURA CATALANA L'ESCOLA ESPANYOLA D'ALTS ESTUDIS DE ROMA

L'interès que sempre ofereix Roma ab els seus monuments y les excavacions que s'hi fan per l'estudi de la antiguitat, el tresor inagotable que representen per la Edat Mitja els Arxius del Vaticà, la proximitat d'altres centres d'excavacions com ara Pompeia, han atract a la capital de Itàlia un gran nombre de sabis de tot el món.

Ja fa temps que hi ha allí una Escola francesa que treballant d'acord ab la de Atenes hi publicit interessantíssimes obres que formen una biblioteca d'un interès extraordinari. L'Institut imperial alemany d'Arqueologia manté a Roma una Escola ab subvenció anyal de l'Estat per 40,905 marks. Anglaterra també té a Roma, la seva Escola y els Estats Units no han deixat d'estendre fins allí l'opulència ab que protegeixen els altis estudis.

Així entre's directors y les dues generacions de deixebles que'n sortint de Roma segueixen freqüentantla s'ha fet allí un centre de cultura dels més importants d'Europa. L'Institut d'Estudis Catalans que està en relació ab aquestes fundacions científiques va dirigir-se a la Junta de Pensions de Madrid proposant la creació a Roma d'una Escola Espanyola que podria instalarse en el Palau de Montserrat, propietat d'Espanya.

Haventest fundat darrerament a Madrid ab la protecció de l'Estat un Centre de Estudis històrics per l'estil del nostre Institut, l'idea d'aquell estant llençada se va anar desenrotllant de comú acord. L'Escola espanyola d'altos estudis de Roma ja està fundada y a hores d'ara ja's troben allí el seu director, el dilectíssim filòleg Menéndez Pidal, y el seu secretari que ho es el mateix de l'Institut d'Estudis Catalans, senyor Pijoan.

En Menéndez Pidal es avui conegut y respectat en tots els centres d'investigació filològica y d'història literaria de tot el món. Les seves darreres conferències al Nord America sobre l'epopeia castellana són un treball de mètode immillorable y d'una gran finesa en la crítica. L'Escola s'obrirà, doncs, a l'ombra d'un prestigi científic indiscutible.

En Josep Pijoan portarà a la nova Es-

cola no sols el seu títol sinó també la activitat y els mètodes d'organització que s'han anat en el nostre Institut.

La cultura catalana pot oferir, per aquella empresa, un floret de deixebles avessats als millors mètodes d'investigació. Demà sortiran de Barcelona cap a Itàlia el jove secretari-redactor de l'Institut d'Estudis Catalans en Ramón d'Alòs y de Dots y el pensionat de l'Ajuntament en Francisco Martorell que fins ara havia treballat en la catalogació de la nostra Biblioteca Nacional.

Es probable que d'aquí poc dies surti també per anar a treballar en la nova Escola un altre jove català, el senyor Curnill, que ha sigut pensionat per l'Estat. L'Escola d'Arquitectura de Barcelona li envia el seu deixeble senyor Bordas. També hi anirà un altre pensionat per l'Ajuntament de Barcelona, en Francesc Nebot. Ja veu l'amic Ors com els pensionats que l'Ajuntament de Barcelona envia a l'extranjer per iniciativa del Coronelas viran per alguna cosa.

A més a més d'aquesta colla de catalans aniran a Roma un catedràtic de Sevilla, el senyor Ballesch, que fa estudis sobre Alfons X el Sabi y el catedràtic de Palma don Joan Lluís Estelvich. També parla d'obtenir una pensió de l'Estat a favor del jove català senyor Bosch que estudia actualment el doctorat de Filosofia y Lletres.

Sense desmerèixer per res l'alta y simèptica representació que la presència y els treballs del Menéndez Pidal donaran a l'Escola de Roma, podem ben bé dir que la seva primera manifestació de vida es un acte d'expansió de la cultura catalana. Els nostres joves investigadors hi portaran l'afiat gust científic adquirit aquí.

Quànt serà que la futura Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans estarà en disposició de proveir de químics y de biòlegs a l'Estat espanyol per la creació de moderns laboratoris com ara s'ha proveit d'investigadors per l'Escola de Roma?

A l'Alsacia-Lorenna

Les persecucions de les autoritats alemanyes contra els nacionalistes

Els significatius incidents esdevinguts en una recent festa celebrada a Metz per «La Lorraine Sportives» han donat pretexte a les autoritats alemanyes per procedir contra aquella societat, a la qual s'accusa de francesisme y antígermànica.

De primer s'afeça creure que «La Lorraine Sportives» havia organitzat un veritable complot. La societat fou disolta, y el seu president, M. Alexis Samain, quedà pres y incomunicat. Se detingué també a un altre lorenès, M. Sehl, y se feuen diversos escorcolls.

Però les autoritats no han pogut justificar la seva severitat. El delicte de que s'accusava a M. Samain no era altre que d'haver pronunciat algunes paraules energètiques, però perfectament lícites, quan se suspengué la festa, conviant als reunits a entonar el cant patriòtic lorenès «Flotte, flotte, petit drapeau».

Els diaris patriòtics alemanys aprofiten l'oportunitat per parlar del perill que para l'imperi representa el nacionalisme alsaci-lorenès. Afegeixen que existeix a la Alsacia-Lorenna una organització secreta, els afiliats de la qual, en cas de guerra, tancarien els fils telegràfics y telefònics y destruirien les vies del ferrocarril, a fi d'isolar les plases fortes.

Els darrers empresonaments y escorolls han causat fonda indignació en les terres anexas. Les autoritats alemanyes han acabat per posar en llibertat als presos, però segueixen el procés.

També les autoritats militars han obert una enquesta, puig pretenen que alguns soldats de la guarnició de Metz, fills del país, han pres part en aquests darrers temps en les excursions de «La Lorraine Sportives».

Per altra part, ha causat emoció a Metz el rumor de que l'Govern no ratificaria l'elecció d'arcade de la ciutat a favor de M. Foret, lorenès, qui derrotà a un candidat germanista. Sembla que les autoritats militars superiors han protestat contra l'elecció, dient que un home de sentiments germanofobs com M. Foret, no pot dirigir els afers municipals de la ciutat forta de Metz.

Lei d'hierència, en Fortuny, fill, se dedica a la pintura colorista; però preocupat per les coses teatrals, va inventar una mena de cúpula destinada a substituir, mitjançant projeccions il·luminoses, les velles y candides bambalines. És l'art inventat per Loie Fuller, l'art de les modernes decoracions que ab l'electricitat y les telles ha obtingut un èxit formidable en les recents representacions russes, a París, de «El Terrible» y del ball «Shéhérazade». És la sumptuositat decorativa y la fantasia colorista, entrant en els teatres, deixant la veritat, demandada pels realistes, portes a fóra.

Però en Fortuny ha patit totes les amargures dels innovadors. Inútilment va oferir la seva invenció a les empreses. Tan sols, rudimentàriament, la van acceptar alguns teatres de l'Europa central. Venut, s'ha retirat a Venècia, per seguir pintant, però justament ara, comença en l'escenografia teatral un moviment de reacció contra les exactituds dels veristes, i en tots els escenaris moderns, s'agafa un plec del mantell taumatàrgic de Loie Fuller.

Poiser en Fortuny complirà el seu somni y a una innovació moderníssima, anirà agafar un nom de ranya y gloriosa nissaga catalana.

TOTHOM el coneix y se l'estima per les penyes d'artistes de la «Maison Dorée». Si diu Taylor, y es un minyo no gaire alt, fort, rasurat, y semblaria espanyol, un espanyol del Nord, si no fos per la restricció dels seus gests y per aquell aire de no-espanyol, que posen en els seus homes les seleccions europees. El coneixen tots els artistes y tots els arturians. Viatger curiós de totes les arqueologies y de totes les belleses, sabia tots els caus d'Espanya ont se venerava un bell Crist, o s'amagava una tela y se conservaven reliquies de l'història, o s'alsava una iglesia de la qual ni el Bordeker ne feia esment.

En Canalejas creu que l'element civil es un agregat de pillets y no té cap relació davant de militars, arrancant-se a qui demà li treguin a la cara.

La garnició de Melilla va quedarse contenta de les declaracions de Canalejas.

—Ximple o no—deien—aquest home les encerta.

Un eminent home públic, comentant ahir les paraules del president del Consell de ministres digué que li havien produït un efecte aclaparador. «Jo crea», afegia el bon home, que en Canalejas era un espíit modern y avensat... Quin desengany!

Aquests homes emblemàtics, quan arriben a certa edat, repairegen un xic. Per molt que penso, no sé veure'l desengany per cap de les bandes.

Pais ben modern es el Paraguai, y els estatistes d'allí, si fa o no fa, pensen lo mateix quel senyor Canalejas, y són partidaris decidits del predomini militar.

Madrid, 15 janer.

La política basca

Periode d'activitat

D'un quan temps ensa, la política basconga es viva y agitada. Hi ha allí una efervescència d'idees y propagandes que's tradueix per un extraordinari moviment polític.

Els nacionalistes bascos estan treballant ab gran entusiasme.

La fundació del partit nacionalista republicà en prova d'una evolució en sentit liberal per part dels patrotes d'aquella terra. S'ha conseguit crear un teatre basc, la manifestació més important del qual es l'òpera. En el teatre Arriaga s'han estrenat recentment ab gran èxit la sarsuela «Maitasun alaz» (El poder de l'amor) y la comèdia «Astidunak» (Els calmosos), de quals obres es autor don Isidre Parada. L'idioma euskèrak sembla entrar en un període de renació.

Entre els elements nacionalistes se rea-

liszen treballs per la pròxima publicació d'un diari.

Fins ara no s'han publicat més que uns quants setmanaris biscaitarres.

També tracten de crear un diari els libera-

rs, y un altre element de la conjunta

republicana-socialista de Bilbao.

Actualment són cinc els diaris que a la ci-

pital de Bascònia apareixen.

ECOS

CARNET D'AVUI.—A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'A. y LL. de Ciències Mèdiques.

El senyor Francesc de Bofarull publicarà, pròximament, un nou llibre: «Los judíos en el territorio de Barcelona». Un bon llibre pera historiadors minuciosos. La meitat de les planes són curiosíssims documents en llatí. Ab 500, absolutament inèdits, ha comprat el senyor Bofarull.

Per entre mitj de cites, de normis, y documents, passa, arrogant, sibi y astut, el Sr. rei don Jaume, pregongat als jueus y fins usantlos pera les tasques públiques. En Bofarull ens conta que'l Conqueridor va treure dels jueus els seus recompensados de contribucions.

EN Pena segueix, incansable, les seves publicacions. La d'avui es «El fill pròdig», el quadro líric den Guinaud y den Debussy. S'anuncia l'estrena al Liceu y en Pena, diligent, ja'ns ofereix la versió catalana.

Que per tots sigui declarat benemerit de l'Art y de la Patria, aquest home vigilant, ènnergic y exquisit.

UN nom català ple de glòria—de glòria discutida si volent, la més duradera, perquè es sempre renovada per la baralla—ens arriba de terres d'Europa, en un article de Camil Mauchair. En el fill den Fortuny que parlem, anomenat també, en honoració al pare, Marian Fortuny.

Lei d'hierència, en Fortuny, fill, se dedica a la pintura colorista; però preocupat per les coses teatrals, va inventar una mena de cúpula destinada a substituir, mitjançant projeccions il·luminoses, les velles y candides bambalines. És l'art inventat per Loie Fuller, l'art de les modernes decoracions que ab l'electricitat y les telles ha obtingut un èxit formidable en les recents representacions russes, a París, de «El Terrible» y del ball «Shéhérazade». És la sumptuositat decorativa y la fantasia colorista, entrant en els teatres, deixant la veritat, demandada pels realistes, portes a fóra.

Però en Fortuny ha patit totes les amargures dels innovadors. Inútilment va oferir la seva invenció a les empreses. Tan sols, rudimentàriament, la van acceptar alguns teatres de l'Europa central. Venut, s'ha retirat a Venècia, per seguir pintant, però justament ara, comença en l'escenografia teatral un moviment de reacció contra les exactituds dels veristes, i en tots els escenaris moderns, s'agafa un pleg del mantell taumatàrgic de Loie Fuller.

Poiser en Fortuny complirà el seu somni y a una innovació moderníssima, anirà agafar un nom de ranya y gloriosa nissaga catalana.

TOTHOM el coneix y se l'estima per les penyes d'artistes de la «Maison Dorée». Si diu Taylor, y es un minyo no gaire alt, fort, rasurat, y semblaria espanyol, un espanyol del Nord, si no fos per la restricció dels seus gests y per aquell aire de no-espanyol, que posen en els seus homes les seleccions europees. El coneixen tots els artistes y tots els arturians. Viatger curiós de totes les arqueologies y de totes les belleses, sabia tots els caus d'Espanya ont se venerava un bell Crist, o s'amagava una tela y se conservaven reliquies de l'història, o s'alsava una iglesia de la qual ni el Bordeker ne feia esment.

En Martin Hume va morir no fa gaire. L'autor de «La Historia del pueblo espanyol» era, a l'Anglaterra, el cronista hispànic oficial, per dirlo així. El govern britànic li donava una pensió pera els seus estudis. En Taylor, ocupa la plassa d'en Martin Hume. Y l'Utrillo, aquests últimes vegades admirables, ens deixa! En Taylor, sabia una cosa concreta, deslliada, aparentament de tota utilitat; y aquesta cosa li val una honorabilitat y uns honoraris.

De què valdrà a ningú, en la nació espanyola, saber de les antigues y belles coses angleses, de les iglesies irlandeses, dels castells escocesos?

TOHOM el coneix y se l'estima per les penyes d'artistes de la «Maison Dorée». Si diu Taylor, y es un minyo no gaire alt, fort, rasurat, y semblaria espanyol, un espanyol del Nord, si no fos per la restricció dels seus gests y per aquell aire de no-espanyol, que posen en els seus homes les seleccions europees. El coneixen tots els artistes y tots els arturians. Viatger curiós de totes les arqueologies y de totes les belleses, sabia tots els caus d'Espanya ont se venerava un bell Crist, o s'amagava una tela y se conservaven reliquies de l'història, o s'alsava una iglesia de la qual ni el Bordeker ne feia esment.

En Martin Hume va morir no fa gaire. L'autor de «La Historia del pueblo espanyol» era, a l'Anglaterra, el cronista hispànic oficial, per dirlo així. El govern britànic li donava una pensió pera els seus estudis. En Taylor, ocupa la plassa d'en Martin Hume. Y l'Utrillo, aquests últimes vegades admirables, ens deixa! En Taylor, sabia una cosa concreta, deslliada, aparentament de tota utilitat; y aquesta cosa li val una honorabilitat y uns honoraris.

De què valdrà a ningú, en la nació espanyola, saber de les antigues y belles coses angleses, de les iglesies irlandeses, dels castells escocesos?

TOHOM el coneix y se l'estima per les penyes d'artistes de la «Maison Dorée». Si diu Taylor, y es un minyo no gaire alt, fort, rasurat, y semblaria espanyol, un espanyol del Nord, si no fos per la restricció dels seus gests y per aquell aire de no-espanyol, que posen en els seus homes les seleccions europees. El coneixen tots els artistes y tots els arturians. Viatger curiós de totes les arqueologies y de totes les belleses, sabia tots els caus d'Espanya ont se venerava un bell Crist, o s'amagava una tela y se conservaven reliquies de l'història, o s'alsava una iglesia de la qual ni el Bordeker ne feia esment.

En Martin Hume va morir no fa gaire. L'autor de «La Historia del pueblo espanyol» era, a l'Anglaterra, el cronista hispànic oficial, per dirlo així. El govern britànic li donava una pensió pera els seus estudis. En Taylor, ocupa la plassa d'en Martin Hume. Y l'Utrillo, aquests últimes vegades admirables, ens deixa! En Taylor, sabia una cosa concreta, deslliada, aparentament de tota utilitat; y aquesta cosa li val una honorabilitat y uns honoraris.

De què valdrà a ningú, en la nació espanyola, saber de les antigues y belles coses angleses, de les iglesies irlandeses, dels castells escocesos?

TOHOM el coneix y se l'estima per les penyes d'artistes de la «Maison Dorée». Si diu Taylor, y es un minyo no gaire alt, fort, rasurat, y semblaria espanyol, un espanyol del Nord, si no fos per la restricció dels seus gests y per aquell aire de no-espanyol, que posen en els seus homes les seleccions europees. El coneixen tots els artistes y tots els arturians. Viatger curiós de totes les arqueologies y de totes les belleses, sabia tots els caus d'Espanya ont se venerava un bell Crist, o s'amagava una tela y se conservaven reliquies de l'història, o s'alsava una iglesia de la qual ni el Bordeker ne feia esment.

En Martin Hume

CRONICA DE BARCELONA

Els tres toms

Sessió de la Diputació VAGUES

Hi han diades en què la ciutat ressona ab vagues remànencies de paganismes i en una flor de tradició l'enjona florint en el recò d'un vell carrer p'jen la magna amplitud de les modernes vies, dientnos la recordana de la festa tradicional que es una volta a l'any repetida. Y aquestes festes tenen l'encant misteriós y romàntic dels llibres vells, esgrocous y polsos, entre quals fulls se descobreix el perfume apagat d'una flor seca... Aquells llibres quèl diumenge a la tarda guairem assortints en la falda de l'avia qui passava lentament les planes ab les mans tremoloses y arrugautes ont fulgia la llum blanca d'un bell diamant, tresor de la família.

LA MORT DEL SR. ESPÍNOS
El senyor Prat de la Riba dona compte d'haver assistit en representació de la Diputació, a l'enterro de l'ex-president d'aquesta, don Josep Espínos, en honor del qual pronuncia paraules d'elogi, recordant que en son temps se feu el pia de camins veïnals. Acaba'l senyor Prat de la Riba proposant que s'assei constar en acta el sentit de la Diputació per la mort del senyor Espínos y que l'accord se comunicaria a la família d'aquest.

Així s'acorda per unanimitat.

Després s'acorda també, a proposta del senyor Prat, prorrogar el període de sessions per dues mesos.

S'entra al despatx ordinari que consta: d'un ofici de l'Ajuntament d'Ivissa agraiant els obsequis que's trobaren als viuencs en el seu viatge a Barcelona; d'una comunicació de l'Acadèmia P. de Belles Arts demandant que s'nominen dos diputats per formar part del Tribunal que ha de concedir bosses de viatge a deixebles, y de altres comunicacions de menys interès.

Pera formar part de dit Tribunal, són nomenats els senyors Pelfort y Valls.

Mocions, preguntes y interpellacions

LO DEL MANICOMI DE SANT BOI

El senyor Gubert fa una interpellació de gran importància.

Vaig a veure, comença dient, si per medi d'un preig logro rompre'l silenci sobre un assumpte que interessa molt a la Diputació y a la província de Barcelona.

Y recorda'l senyor Gubert que a petició del senyor Puigpicl, en la Comissió provincial s'acorda pel mes d'agost, fer una inspecció médica y tècnica al Manicomio de Sant Boi.

L'inspecció la van fer, per nombrament de la presidència, els doctors Correu, Villar y Ferrer, els quals rebaren l'encreix d'estendre la seva informació relacionada al de Sant Andreu y fent una Memoria dels seus treballs en la qual exposen els defectes que hi observen i els remiés per corregir-los.

De rumor públic se diu, continua dient, que dits metges tenen acabada la seva tasca, havent presentat una Memoria en la qual se diu que's formulen greus càrregos sobre l'administració y funcionament de dit Manicomio.

El vull fer constar diu el senyor Gubert, que no tan cap prejudici contra's administradors del Manicomio. Jo's tinc per persons respectables, encara que, si no per ells, per l'hàbit que porten, tan serien per mi respectables, però aquest hàbit no pot esser escut de les indignitats que cometien contra persones indefenses.

(Molt bé en la minoria.)

Jo no he pogut veure la Memoria, la qual sembla que no ha estat encara objecte d'examen per la Comissió de Governació. Per això demano al nostre president, com també al de Governació, no que'n diguin què'n resulta de l'informació, si no's pot fer encara públic, sinó que's posa a colló y se corregeixin immediatament les deficiències y les malures que en l'organització y administració de dit Manicomio hi hagin y que posen en perill la vida o la salut dels malalts en ell recullits. (Molt bé en la minoria feodal.)

El senyor Prat diu que's fets indicats pel senyor Gubert són exacles, per lo que no vol fer més que completarlos.

La Memoria, diu el senyor Prat, que es notabilíssima y que la va passar al senyor Albó, president de Governació, pera que dia Comissió pogués estudiar degudament els accords que demanen que la Corporació prengui sobre l'assumpte.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho creia oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari. Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

ALTRES QUESTIONS
El senyor Pelfort demana que s'acordi una subvenció a la comunitat de Manresa a Balcells.

S'adhereix a la petició'l senyor Marchí. El senyor Sostres, en nom de la Comissió de Foment, els contesta dient que aquells són criteris y plàsma, que s'segura regularment, però no donar lloc a males interpretacions ni a preferències, de lo qual se'n desprèn que la carretera de manada pel senyor Pelfort se farà quan li toqui el torn.

Rectifica'l senyor Pelfort, y contestant a una intervenció del senyor Pich, afirma que la seva petició no es una plataforma electoral.

El senyor Tona demana, que a l'igual que en els anteriors, la Diputació subvençió amb 25.000 pessetes la propera Exposició Internacional d'Art que s'ha de celebrar a Barcelona.

La moció del senyor Tona passa a la Comissió corresponent.

El senyor Sufiol demana que la quantitat de 25.000 pessetes que s'havia acordat concedir al Congrés de la Tuberculosi y que se li retira per no haver complert la condició que li imposa la Diputació, de que en ell la nostra llengua hi ringuis el lloc d'honor corresponent, en competències dedicar-se a obrir un concurs pera premiar una gramàtica catalana, com havia demanat l'orador en sessió anterior, se destini una subvenció al Sanatori anti-tuberculós d'Olot, sostingut per una Societat obrera, desti que creu més urgent que l'altra, perquè de gramàtiques catalanes ja n'hi han, encara que imperfeccions.

El senyor Fages s'adhereix a la petició del senyor Sufiol.

El senyor Folguera y Durán demana que la quantitat se repartixi per a un altre objecte, a fi de no tornar enrera de la primera petició.

El senyor Sufiol insisteix en la petició, en belles paraules, en les quals fa

constar la seva invariable fe catalanista y el seu ardent amor a la nostra llengua.

El senyor Sufiol recorda, entre l'assentiment de la minoria federal nacionalista, aquell lema d'una gramàtica de llengua portuguesa d'un famós escriptor hispànic: «El primer deu d'un home es parlar y escriure correctament la llengua que Déu li ho donat».

El senyor Serrà y Constansó defensa la petició del senyor Sufiol, exposant la obra hermosa y humanitària que compleix el Sancator d'Olot, mantingut per la Societat de Cambres «La Alianza». El senyor Serrà fa notar també què en dit Sanatori la nostra llengua hi es degudament reverenciada, puig tots els cartells y rètols estan redactats en català.

El senyor Gubert troba també molt encertada la petició del senyor Sufiol, per la paritat de destí que hi ha entre'l primer acordat—el del Congrés de la Tuberculosi—y el que ara's demana. Diu també el senyor Gubert, que ell havia sigut partidari d'això, primordialment y acabà dicent al senyor Folguera que pot perfectament demanar la Comissió d'Institució pública, y ell que es tamboé de dita Comissió l'ajudaria, que obri un concurs, per substituir al demanat primordialment pel senyor Sufiol, pera premiar una bona gramàtica catalana.

El senyor Folguera, després d'algunes manifestacions, se declara convenint ab l'acord de Solidaritat Obrera, celebrant reunions les diverses Societats adherides y probable que s'arribi a l'extrem de la vaga general, la qual si per cas, seria declarada en un gran mítin que prepara perdiu la diumenge la Confederació.

Les reunions que sabem celebren, són aquestes:

La de la Societat de carreteres de l'Ajuntament, que's reuni ahir a Solidaritat Obrera, ab assistència d'uns 300 socis y baixa la presidència den Blai Flotera. Van acordar, després d'intervenir en la discussió divers dels presents, persistir en la vaga.

També's reuniurà «La Cosmopolia», ala Societat de carreteres de l'Ajuntament, y de ferradors y constructors de carros. Abdus, que se celebren ab nombrosa concurrencia de socis, acordaren també persistir en la vaga.

Els ferradors y constructors de carros acordaren també, secretament, nomenar comissionats pera que recorrin les barriades d'Horta y Sant Andreu, pera convèncer als de l'ofici de dies barriades que s'ajunten als vaguistes.

Els únics que han regular són els fagins de les conductores, els quals reunits també ahir, acordaren tornar al treball desde avui.

En el treball breument en la discussió els senyors Albó y Prat y rectificà'l senyor Serrà. El senyor Nogués agraeix en nom de l'institució del Sanatori la modificació de la proposició del senyor Sufiol, acceptada també pels demés firmants senyors Gubert y Folguera.

Y ja sembla acabat el debat quan hi intervé'l senyor Sostres, el qual provoca l'indignació de tota la minoria federal catalana y del senyor Folguera y Durán, al suposar que dits diputats no fan més que política partidista. El pobret senyor Sostres s'enreda al volgut comparar la tasca de les darreres diputacions ab la de les caciques y li fan perdre encara més els estrebs les constants y oportunes interrupcions dels senyors Folguera, Serrà, Sufiol y altres.

En definitiva, lo únic important que diu el senyor Sostres (que hem sentit a dir que ha rectificat la seva intenció de retirar-se de la vida pública), es que més urgent que lo demanat pel senyor Sufiol, es preocupar de la situació de la Casa de Caritat, en la qual dies enrera hi havia més de 600 persones mestrenses sense poguerhi entrar.

Els nostres diputats, després dels seus estrebs, en contestan an això al senyor Sostres, efectivament, han tancat els tallers, però l'hi han tancat perquè l'operaris se ne-gaven a treballar mentre fossin empesats en substitució dels carreteres que estan en vaga carreteres esquines.

Els vaguistes són 400.

El senyor Portela crida als patrons ahir a la tarda, per explicar les queixes dels obrers y segons ens diu, els quals han estat dispostos. En vista d'això, el senyor Portela té convocats pera aquest matí els obrers y mirrà de celebrar aquesta nit una reunió mixta de patrons y obrers que estan disposats a anar a treballar a Melilla.

Els que fan vaga forsofa, pugen actualment a un mítin.

Orde del dia

El primer dictamen que hi ha és un, proposant una remuneració de 1.500 pessetes al secretari de la Comissió de Foment, dels interessos agrícoles de la província. Els senyors Gubert, Bartrina y altres, presenten una esmena proposant que a l'igual que'us feu ab les gratificacions pel servei extraordinari de quinze, s'acordi rebaixar enquantu a la mitat dita remuneració, però entenen que aquest es el darrer any que's concedeix.

L'esmena queda acceptada y ab ella es pone el dictamen.

Després, depressa y corrents se va aguantant tota l'orde del dia, aprovenint la gran majoria de dictamens, restringint-se'n aquestament, per a la tarda, el debat entre els senyors Sostres y el senyor Sufiol.

Y s'ajunca la sessió, a dos quarts de set.

—Les malalties greus, procedents de refredats mal cuidats, no s'agafen si al comensar són tractats ab les Pastilles Moreda.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha convocat a la Comissió per la setmana vineta, per pendre acords.

Recifen breument els senyors Gubert y Albó, intervenint en el debat el senyor Pich, qui demana què'l senyor Albó avensi quelcom de lo que diu la Memoria.

El senyor Gubert manifesta que ja havia demanat això al senyor Prat, per si requereix que ho crea oportú, però que s'ha de tenir en compte si l'assumpte té o no estat parlamentari.

Y com que per ora no té, encara devem conformar ab les explicacions del senyor Albó, de que la Comissió de Governació se'n ocuparà immediatamente.

El senyor Albó manifesta que està estudiant la Memoria y que ha conv

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

Parlament de Fransa

Política francesa al Marroc.-Indemnitzacions pels successos de Barcelona.-Pressupost de l'Interior

Londres, 17 janer. — Ha continuat a la Cambra la discussió del Pressupost de Ne-gocis Extranjers.

M. Jaurès presenta una mocció convitant el Govern a associar-se a l'iniciativa del Govern nord-americà, encaminada a concertar ab tots els països tractats d'arbitraje internacional.

Passa a la Comissió d'Afers extrangers, després d'haver fet constar M. Pichon que no's pot acceptar l'arbitraje sobre questions que afecten als interessos vitals de Fransa o a la dignitat nacional.

En el capitol de crèdits per les operacions del Marroc, M. Jaurès s'hi oposa, fent notar que aquest exerceix l'ocupació costava cada any vuit milions a la nació.

M. Pichon digué que no podia fixar la data de la evacuació; però si que se'n va immediata i se farà a mesura que s'executin els plànars pericials del Maghreb i l'orde estigué garantit.

S'aprovà la partida.

En el curs del debat desenvolupat ahir tarda a la Cambra dels Diputats, monsieur Brouse va cridar l'atenció de monsieur Pichon sobre diversos questions, que afecten a les relacions entre França i Espanya.

Per lo que toca al tractament que a Espanya se dona als indigents francesos —digué— seria de desir que l'nostre Govern obtingués per dins nacionals el tractament que nosaltres concedim als indigents espanyols en territori francès.

Respecte a aquests assumptes de nacionalitat, convindria també posar ferme a la lamentable situació actual, que fa que devengades els súbdits francesos siguin sotmesos a les obligacions del servei militar a França i a Espanya, per no tenir ben definida la seva nacionitat.

També va demandar al ministre de Ne-gocis Extranjers, que insistí en el prop del Govern espanyol pera que siguin indemnitzats els subdits francesos perjudicats ab occasió dels successos de la setmana trágica de Barcelona.

Per fi, va demandar que Espanya s'assingui als compromisos internacionals sobre els ferrocarrils transpirensiens i que els drets de Duane que gravem les mercaderies franceses a Espanya no siguin triplicats per un joc indirecte de drets interiors.

El president de la Cambra va anunciar que havia rebut de M. Sanzede un projecte de resolució invitant al Govern a estableir un tractat de reciprociat, sobre el tractament dels indigents extrangers, entre França, Espanya i Itàlia, de manera que, un cop establet la reciprocitat en aquesta matèria, els gastos d'hospitalització dels extrangers siguin pagats per la caixa d'assistència gratuita de la localitat hospitalaria.

M. Pichon va declarar que acceptava aquest projecte de resolució.

Respecte a les indemnitzacions dels súbdits francesos víctimes dels desordres de Barcelona, va declarar que l'Govern espanyol declinava tota responsabilitat pels danyos causats pels revolts i únicament assumix les responsabilitats dels danyos que puguin haver causat les seves tropes.

L'assumpte era pendent de resolució al ministeri d'Hisenda d'Espanya.

Seguidament fou aprovat el projecte de resolució de M. Sanzede.

A la Cambra de Diputats hi començat en la sessió d'aquest matí la discussió del Pressupost del ministre de l'Interior.

M. Briand, contestant a alguns oradors que han intervengut en el debat, diu que la llei de separació de la Iglesia i l'Estat, ha assegurat a tots la llure pràctica de les seves creences, alegint que malgrat el refus del Papa a reconèixer les associacions culturals, han sigut respectades les iglesies dels catòlics.

Diu que alguns prelates i sacerdots hem gran desitjo de lluitar, com ho han provat darrerament amb la prohibició de lluir certs periòdics.

Ha acabat afirmant que els prelates bataladors no conseguiran perobar la tranquilitat pública.

NOTES CURTES DE L'EXTRANGER

Roma, 17 janer. — El Sant Pare ha singut un nou atac de gota. S'han sospechs les audiències.

Londres, 17 janer. — Communiquen de Sant Peterburg al Daily Mail que s'ha lluitat un important combat entre soldats russos i xines, a la vora dreta del riu Amur, prop de Blagoveschensk, resultant algunes morts i ferits.

Sanfago de Xile, 17 janer. — Ha sigut clausurada la Exposició Internacional d'Agricultura.

També s'ha celebrat la clausura de la Exposició Internacional de Belles Arts, amb assistència del president de la República, els ministres, els cos diplomàtic, senadors, diputats i nombrosos públic.

El Govern ha destinat 400,000 francs a l'adquisició de obres destacades al Museu Nacional.

Les adquisicions particulars importen més de 300,000 francs.

Kiel, 17 janer. — El submarí 213 ha sortit a Vions, a la badia de Heikendorf.

Han sortit pels prestats socors un pontó y una grua surant.

Roma, 17 janer. — El ministre de la Guerra ha manat fer dos aeroplans d'un tipus italià novíssim, que segons sembla, té una gran estabilitat.

Berlín, 17 janer. — Segons l'estatística de l'any passat, han augmentat en més de 200,000 membres les institucions sindicals de l'imperi.

El nombre dels sindicats és de tres milions.

Berlín, 17 janer. — La "Gazeta" assenyala que uns lladres han robat part dels manuscrits que deixà Tolstoi.

SENYALS NOCTURNES

PER AEROPLANS

Berlín, 17 janer. — S'han fet a Spanien, prop de Berlín, uns experiments de orientació dels aeroplans a la nit.

Sobre la teulada de la estació s'hi han instalat senyals lluminoses elèctriques, visibles des de cinc kilòmetres al voltant.

L'aparell se composa d'un cercle de fusos de cinc metres de diàmetre, portant trenta llàmpades de 50 bugies que s'encen i s'apaguen automàticament ab dos segons d'intervall.

LA SITUACIÓ DE PORTUGAL

Intervenció?—Un Braganza vol fer el sacrifici d'esser rei.—Sabotatge. Don Miquel, endentat

Londres, 17 janer. — El "Daily News" en un despatx de Roma diu que l'autoritat romana i el creuer "Liguria" estan preparats per marxar al primer avis cap a les aigües de Portugal.

Londres, 17 janer. — El corresponsal del "Daily Mail" a Viena ha entrevistat a don Miquel de Braganza, qui ha declarat que ignora si serà cridat pel seu país, però si aquest dia arriba, si la veu del deu se fa sentir i me crida — ha afegit — aniré al meu país y faré'l sacrifici absolut de mi mateix per salvar a Portugal y tréure de la situació anàtica en que actualment se troba.

Creu que'l Govern republicà no pot durar.

Diu don Miquel que si es cridat al seu país convocarà immediatament les Corts, a les que encarregà el restabliment del Govern, la reforma econòmica y el desenrotillat de la ensenyanya.

Lisboa, 17 janer. — La policia ha detingut a un individu que destruia el metrò de gas d'una farola y intentava fer rotar la canonada.

Se vigilen les clavagueres.

Del camp han arribat treballadors polones per rellevar els vaguistes de les fàbriques de gas.

Viena, 17 janer. — L'emperador d'Austria y un parent y amic del pretendent —digué— seria de desir que l'nostre Govern obtengués per dins nacionals el tractament que nosaltres concedim als indigents espanyols en territori francès.

Respecte a aquests assumptes de nacionalitat, convindria també posar ferme a la lamentable situació actual, que fa que devengades els súbdits francesos siguin sotmesos a les obligacions del servei militar a França i a Espanya, per no tenir ben definida la seva nacionitat.

També va demandar al ministre de Ne-gocis Extranjers, que insistí en el prop del Govern espanyol pera que siguin indemnitzats els subdits francesos perjudicats ab occasió dels successos de la setmana trágica de Barcelona.

Per fi, va demandar que Espanya s'assingui als compromisos internacionals sobre els ferrocarrils transpirensiens i que els drets de Duane que gravem les mercaderies franceses a Espanya no siguin triplicats per un joc indirecte de drets interiors.

El president de la Cambra va anunciar que havia rebut de M. Sanzede un projecte de resolució invitant al Govern a estableir un tractat de reciprociat, sobre el tractament dels indigents extrangers, entre França, Espanya i Itàlia, de manera que, un cop establet la reciprocitat en aquesta matèria, els gastos d'hospitalització dels extrangers siguin pagats per la caixa d'assistència gratuita de la localitat hospitalaria.

M. Pichon va declarar que acceptava aquest projecte de resolució.

Respecte a les indemnitzacions dels súbdits francesos víctimes dels desordres de Barcelona, va declarar que l'Govern espanyol declinava tota responsabilitat pels danyos causats pels revolts i únicament assumix les responsabilitats dels danyos que puguin haver causat les seves tropes.

Demana l'emancipació dels espanyols pel baral, la cultura y la reorganització de Hisenda.

EL LIBERAL.

Comentant l'assumpto de la carta del general Puente, aconsella al Govern que dongui per bones les negatives d'aquell, d'haverla rebut, perquè fa molt temps que a Pau hi hagué una reunió entre'l president y personalistes portugueses.

EL IMPARCIAL.

Publica en lloc preferent una informació sobre l'assumpto de la carta del contralmirall Puente. Inserta comentaris de diversos periòdics madrilenys, sense avençar el seu propi.

EL PAIS.

Califica d'anomalies del patriotsisme l'interès de venjar certes ofenses dels marroquins y deixar en camb que les companyies extrangeres explotadores de la nostra riquesa falin descaradament a les lleis, humiliants.

Demana l'emancipació dels espanyols pel baral, la cultura y la reorganització de Hisenda.

EL LIBERAL.

Comentant l'assumpto de la carta del general Puente, aconsella al Govern que dongui per bones les negatives d'aquell, d'haverla rebut, perquè fa molt temps que a Pau hi hagué una reunió entre'l president y personalistes portugueses.

LA MARANA.

Explica per què demanda que s'instruisca contra «El Mundo» per la publicació de la carta atribuïda al general Puente y dirigida al ministre de Marina.

Diu que «El Mundo» es el primer interessat en que respondeixi la veritat del seu nom del periòdic y la disciplina de l'exèrcit.

ESPAÑA NUEVA.

Posa de manifest l'actitud dels radicals, no aludint pera res en els discursos d'aquests dies al cement i l'aigua, dedicant-se solament a enterollos ab injurias la gravissima qüestió del cement.

Creuen — diu — que calificant se convertireixen en acusadors; es la tècnica que varon seguir en el Parlament y que va fracassar per la fredor fiscal del Cement.

Els espanyols saben que lo del cement fou una immoralitat enorme, y al través de totes les invencions malicioses del lerrouxisme continúen essent el cement que's vol ocultar als polsos d'embusteres. Menys propaganda y més proves de la veritat.

EL CIRCUIT.

Per això abans que tot y sobre tot en Lerroux devia sincerarse davant de l'opinió.

Lo que s'ha de fer per això es que el general Puente, que li fou entregat a Almeria la insinuació demanda el pas a la reserva.

Es absolutament cert que'l ministre de Marina va comunicar al senyor Canalejas y amic, quan va arribar a Almeria la notícia de tot, varon considerar l'assumpto de suma gravetat y trascendència, que calia arreglarlo immediatament, y se va arreglar, segons tots els informes, de la manera següent:

La carta autèntica del general Puente estava en poder d'aquest i les copies no portaven firma; se negava l'autenticitat de les copies, y assumpció acabat, per part del general Puente.

El relleu que va adquirir la qüestió de la carta del general Puente feia impossible que's mantingués la dimissió del general Puente.

Així ho va resoldre el president del Consell, acatant la seva resolució el senyor Arias de Miranda, el seu propòsit de tornar a Madrid, com a ministre dimissionari, y ho es igualment què'l senyor Canalejas, accedint al desig del senyor Arias de Miranda, va encarregar que prop de un exminestre liberal se fessin certes gestions pera que quan tornés a Madrid el president del Consell pogués proposar al rei el nomenament del nou ministre de Marina.

La publicitat que se va donar a la noticia de la tornada del ministre fou trasmesa a un periòdic de Medilla y va impossivar la suspensió del viatge.

El relleu que va adquirir la qüestió de la carta del general Puente feia impossible que's mantingués la dimissió del general Puente.

Així ho va resoldre el president del Consell, acatant la seva resolució el senyor Arias de Miranda, han fet tot alcanci a la reunión de Vinarés, i el seu propòsit de tornar a Madrid.

Persones amigues del senyor Arias de Miranda, han fet tot alcanci a la reunión de Vinarés, i el seu propòsit de tornar a Madrid.

Ni en Lerroux ni els seus amics, ni els seus periòdics, han dit un mot sobre aquest tremendo fallo que's imputa al general Puente.

Per això abans que tot y sobre tot en Lerroux devia sincerarse davant de l'opinió.

Lo que s'ha de fer per això es que el general Puente, que li fou entregada en propietat al general Arias de Miranda, ha de ser restituïda al seu propietari.

Per això abans que tot y sobre tot en Lerroux devia sincerarse davant de l'opinió.

LA EPOCA.

Aquest periòdic advoca per l'immediata obertura de les Corts, que es necessaria per això — per discutir moltes coses, especialment certes temes que serveixen fa 15 mesos per una injusta campanya d'amfamació.

Pregunta quin criteri prevaldrà, si el senyor Canalejas, partidari de la reobertura, o el d'altres elements, partidaris de l'apassament.

EL MUNDO.

Insistís en l'autenticitat de la carta del general Puente, la qual

L'història de la carta del general Puente

Diverses versions circulades respecte'l document que se suposa enviat pel contralmirall al ministre de Marina

LA POLITICA

La reforma electoral.—La llei d'Associacions.—Els pressupostos

Madrid, 17 janer.—El senyor Alonso Castrillo està esudiant els informes que li han enviat els governadors respecte la reforma electoral per districtes y circumscriptions.

Falten sols els dictaments de 14 províncies.

Se creu que en l'arregl, tenint per base el nou cens de població, haurà d'aumentar-se en més de 50 el nombre de diputats que vagin a les Corts.

Un peridiò cl

ESPECTACLES

PRINCIPAL (TEATRE CATALA). — Avui, dimecres, brillantissim exit: 10.ª representació de l'obra den Rusiñol-Laferrer EL DALTA-ABAIX, y la nova obra del senyor Vallmitjà, d'immens èxit.

ELS ZIN-CALÓS (Els gitans)

A les nou.—Demà, tarda y nit, L'HOSTAL DE LA LLEBRA, FRA ANGEL (nova), ELS ZIN-CALÓS (nova), ELS TRES TOMS.—Dilluns, la trilogia Pin y Soler, PORUGA, BIBIANA (estrena), ARIANA ABANDONADA (estrena).—Despatxa a comptaduria.

Gran teatre Comtal

Dissabte, diumenge y dilluns pròxims, tres úniques funcions de la grandiosa obra de màgica, LA PATA DE CABRA

TEATRE CÓMIC

Companyia de PAU GORGÉ.

Avui, dimecres, no hi ha funció pera donar lloc als assigs generals de la preciosa opereta, del célebre mestre Oscar Strauss, arreglada a la escena espanyola per Josep Zaldívar,

IL HÉROE VENCIDO

o **EL SOLDADO DE CHOCOLATE**

quina estrena se verificarà demà dijous, 19 de gener, ab tota esplendit per ser l'opèrata que segurament cridarà més l'atenció de quantes s'han estrenat, per la seva originalitat y argument. Diumenge, debut del novel bariton, esperant de l'art líric, Matis Barret, ab «El sehor conde de Luxemburg».—Se despatxa a comptaduria per les primeres representacions de «El héroe vencido».

TEATRE APOLÒ

Avui, dimecres, 18, èxit colossal. Entrada y bu-taca, 55 céntims. A les nou, el modern y aplaudit dràma en set actes,

EL FANTASMA GRIS

Demà, dijous, «El fantasma gris».—Dissabte, el drama en set actes, «Los misterios de Barceloneta».

TEATRE GAYARRE. — Music-hall.—Hermós y elegant cabaré-restaurant.—A dos quarts de quatre enembla, entrada, 10 céntims: el vaudeville «Futura prohibida», y atraccions y l'èmiente «Cordobesa la gitana».—A dos quarts de sis, tarda, 10 quarts d'onze, nit, especials totes les artistes, y estrena del vaudeville «La tona de la gitana», de Goya, «Adela Armèties», ab ses noves creacions de la vida parisià, en escenes de «París le nuit» y els seus célebres apaxes. Exit, succès, «Emilia Benito», ovacions, aplausos, hi que veurela, no té rival. — El 4 febrer, el 4 febrer, el 4 febrer, el 4 febrer.

TEATRE TIVOLI. — Avui, dimecres, tarda, a les cinc, èxit colossal. Entrada i pesseta. — Demà, vèrtut, debutant el globi dirigible. — Nit, «Les presons de nois».—Di-sabte, estrenes: «L'intro». (Le danseur incompté), de Tristany Bernard, l'exit de l'any a França, Anglaterra y Alemanya; «Ceguera», de Apelles Mestres. — Aviat, «Palatza» (traducció de J. Carner); «La forsa del passat», de Felip Palmas; «La bona esperança» (Agulló y Jordà); «El fidel» y «El tiella pròdic», de Santiago Rusiñol.

El conde de Luxemburgo

exit sens precedents.—Nit, a un quart de deu primer,

El conde de Luxemburgo

segon, èxit sens igual de la fantasia còmico-lírica en un acte y vuit quadros, de Arniches y García Alvarez, música del mestre Serrano.

El trust de los Tenorios

8 magnífiques decoracions noves dels senyors Brunci y Pou García y Puiglar, riquissim vestuari de Paquita; èxit sens precedents.—Demà, dijous, èxit, matinée. — Divedres, estrena, «Benitez, cobrador», èxità a Madrid.—Setmana pròxima, «Las romanas caprichosas».

Teatre de Novetats

Companyia còmico-lírica dirigida per Emili Duval y Julià Vivas, de la que formen part les primeres tiples JULIA VELASCO y PILAR MARTÍ. — Dimecres, 10 de janer de 1911. Tarda, a dos quarts de cinc, gran matinée extraordinaria; primer, l'opereta en tres actes, d'èxit gran,

El conde de Luxemburgo

segon, grandíos èxit de l'eminent artista TINA PARRI

FREGOLINA

Divendres, estrena, BENÍTEZ, CORRADOR obra de grandíos èxit a Madrid.

GRAN CAFE-RESTAURANT DE NOVETATS

Concerts tots els dies pelas reputats professors Manner, Font, Tornó, Vallo y Sábat. De dos quarts de sis a set tarda, y de dos quarts de deu a doce nit.

PALAU DE LA MUSICA CATALANA. — Dies 23, 25, 27, 28 janer, 6 y 9 febrer.

CONCERTS HISTÒRICS

WANDA LANDOWSKA, pianista y claví cembalista, «QUARTET ROSE» de Viena; CLARA SANSONI, audiència íntima de «Iberia», DISSESAC ALBERIZ

Programes y informació casal Dotsell, 1 y 3, Portal de l'Angel. Pels socis de l'Orfeó Català, ab CONDICIONS ESPECIALES, de 9 a 11, al local social. Tot el dia, el consierge reb entaràs.

FREGOLINA

Divendres, estrena, BENÍTEZ, CORRADOR obra de grandíos èxit a Madrid.

EL DORADOR (TEATRE DE CATALUNYA). — Avui, dimecres, «Lo eterno» y la graciosa comèdia en tres actes, d'extraordinari èxit, «Genio y figura». — Nit, DEMÀ, DIJOUS, A LA TARDÀ, gran matinée de moda a preus especials: «Lo eterno» y «La rima eterna». — Nit, «Lo eterno» y «Genio y figura». — Divedres, estrena de «El hongo de Pérez», d'extraordinari èxit a Madrid.

TEATRE NOU. — Avui, dimecres, tarda, a les quatre, senzilla, 10 céntims: «La corte de Faraons». — A les cinc, doble, 20 céntims: l'opereta en tres actes,

El conde de Luxemburgo

el millor de Barcelona. — Nit, a un quart de deu, funció senzilla, 30 céntims: Despedida y a deu a Barcelona del Pèp Ramos, que s'embarca para l'Argentina el dia 23. Programa exqui-

17 de janer de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE BARCELONA

CONSELLERIA OFICIAL

L'informació dels òbits de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R. Mas Saràs, Rambla del Mitjà, 22.

Interior d'òbita de R